

Wangerooge

Wangerooge (Nedersaksisch: *Wangeroog*) is een van de Duitse Waddeneilanden. Wangerooge is het oostelijkst gelegen eiland van de Oost-Friese Waddeneilanden. Van het eerstvolgende eiland *Spiekeroog* wordt het gescheiden door het zeegat *de Harle*. Wangerooge is ongeveer 8,5 kilometer lang maar slechts één kilometer breed en telt ruim 1.000 inwoners. Het behoort tot de deelstaat Nedersaksen en het district Friesland. Als enige Oost-Friese eiland behoorde het tot 1947 tot Oldenburg, waardoor het strikt genomen geen deel uitmaakt van Oost-Friesland.

Wangerooge is een duineneiland dat leeft van het toerisme. Jaarlijks bezoeken ruim 80.000 toeristen het eiland. Het is te bereiken met de veerboot vanuit Harlesiel en met lijnvluchten. Net als op Schiermonnikoog en de meeste andere Oost-Friese eilanden mogen op Wangerooge geen auto's rijden. Tussen de veerhaven en het dorp Wangerooge, het enige op het eiland, rijdt een treintje.

Op Wangerooge is het bezoekerscentrum "*Rosenhaus*" van het Nationaal Park Waddenzee te vinden, waar jaarlijks ongeveer 40.000 bezoekers komen.

Tot circa 1930 werd er op Wangerooge een variant van het Fries gesproken. Sinds dit Oostfries dialect is uitgestorven, leeft het Oostfries alleen nog voort in het Saterfries op het vasteland. Tegenwoordig spreekt men op Wangerooge naast Hoogduits een Nedersaksisch dialect.

